

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

- 5270** *Reial decret llei 8/2017, de 12 de maig, pel qual es modifica el règim dels treballadors per a la prestació del servei portuari de manipulació de mercaderies en compliment de la Sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea d'11 de desembre de 2014, recaiguda en l'Assumpte C-576/13 (procediment d'infracció 2009/4052).*

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

La Sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea d'11 de desembre de 2014, recaiguda en l'assumpte C-576/13 (procediment d'infracció 2009/4052), condemna el Regne d'Espanya perquè considera que el règim legal en què es duu a terme el servei portuari de manipulació de mercaderies contravé l'article 49 del Tractat de funcionament de la Unió Europea atès que imposa a les empreses que vulguin exercir l'activitat les obligacions següents:

- participar en el capital d'una societat anònima de gestió d'estibadors portuaris (SAGEP) i,
- contractar amb caràcter prioritari treballadors posats a disposició per la societat anònima esmentada, i un mínim d'aquests treballadors sobre una base permanent, d'altra banda.

Aquesta Sentència no predetermina la fórmula legalment aplicable, però considera admissibles les possibilitats següents:

- que siguin les mateixes empreses estibadores les que puguin contractar lliurement treballadors permanents o temporals, gestionin les oficines d'ocupació que els han de subministrar la seva mà d'obra i organitzin la formació d'aquests treballadors, o
- la possibilitat de crear una reserva de treballadors gestionada per empreses privades, que funcionin com a agències d'ocupació temporal i que posin treballadors a disposició de les empreses estibadores.

Aquest Reial decret llei té per objecte donar compliment a la Resolució del Tribunal de Justícia de la Unió Europea, i modificar el dret intern de tal manera que sigui compatible amb la llibertat d'establiment consagrada a l'article 49 del Tractat de funcionament de la Unió Europea. Si bé, atès que el mateix Tribunal reconeix com a legítims objectius que poden inspirar la regulació en la matèria la protecció dels treballadors i la garantia de la seguretat en les aigües portuàries, es manté la necessitat que els estibadors disposin d'una capacitació professional adequada per a l'exercici de les seves tasques.

II

La modificació legislativa suposa suprimir, en bona part, l'actual règim de gestió dels treballadors per a la prestació del servei portuari de manipulació de mercaderies que recull el text refós de la Llei de ports de l'Estat i de la marina mercant. D'aquesta manera, es deroguen expressament una sèrie d'articles del text refós esmentat, i se'n modifiquen d'altres la projecció normativa dels quals s'ha de mantenir, però adaptada a la nova situació.

Ara bé, encara que es consagra el principi de llibertat de contractació en l'àmbit del servei portuari de manipulació de mercaderies, és necessari establir un procés transitori de

tres anys que permeti un trànsit ordenat, i facilitar que els treballadors de les SAGEP conservin els seus drets laborals preexistents en el nou escenari de llibertat competitiva. Amb aquesta finalitat, s'assegura el ple suport financer de l'Administració portuària a les operacions necessàries per a la nova configuració del sector.

Durant el període transitori, poden subsistir les SAGEP i per tal que es puguin finançar en la mesura necessària en cada cas i moment, s'estableix així mateix l'obligació per a les empreses titulars de llicència de prestació del servei portuari de manipulació de mercaderies de requerir el concurs dels treballadors que en procedeixin en un percentatge decreixent amb el transcurs del temps, que comença amb un setenta-cinc per cent, per a les activitats que fins al moment s'estaven fent amb aquest personal.

Un cop conclòs el període transitori, les SAGEP poden continuar exercint la seva activitat, en règim de lliure competència, sempre que compleixin els requisits establerts amb caràcter general per a les empreses de treball temporal.

III

El present Reial decret llei s'estructura en quatre articles, dues disposicions addicionals, tres de transitòries, una de derogatòria i cinc de finals.

A l'articulat s'explicita la *ratio legis* que anima el canvi normatiu, dirigida al compliment de la Sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea d'11 de desembre de 2014, recaiguda en l'assumpte C-576/13; i es fixa el principi de llibertat de contractació en l'àmbit del servei portuari de manipulació de mercaderies, de manera que els operadors no estan obligats a participar en cap empresa de posada a disposició de treballadors portuaris i els poden contractar amb plena llibertat, sempre que es compleixin els requisits orientats a assegurar la seva capacitació professional.

En la línia expressament suggerida pel Tribunal de Justícia de la Unió Europea, es preveu la creació dels centres portuaris d'ocupació (CPE), l'objecte dels quals és precisament l'ocupació regular dels treballadors portuaris en el servei portuari de manipulació de mercaderies, així com la seva formació i cessió temporal a empreses titulars de llicència de prestació del servei portuari de manipulació de mercaderies o d'autorització de serveis comercials portuaris; operen, doncs, com a empreses de treball temporal específiques per al sector, i necessiten l'autorització de l'Administració laboral exigida per a les empreses de treball temporal per la legislació vigent. Les empreses estibadores no tenen l'obligació de participar en els centres que es creïn, ni tampoc la de contractar els treballadors que aquests posin a disposició de manera prioritària.

IV

La disposició addicional primera parteix del principi clàssic del sistema de fonts del dret laboral de prevalença de la Llei sobre el conveni col·lectiu, si bé a fi d'evitar que es prolonguin situacions de conflicte normatiu entre tots dos ordres, sempre generadores d'inseguretat jurídica i dificultats interpretatives, estableix un termini màxim d'un any per procedir en la mesura en què sigui necessari a l'adaptació dels convenis col·lectius a les noves previsions legals. En cas que no s'hagi produït aquesta adaptació en el termini expressat, es produirà *ope legis* la nul·litat de les disposicions que restringeixin la llibertat de contractació en l'àmbit del servei portuari de manipulació de mercaderies o dels serveis comercials, o en limitin la competència.

Atès que la modificació de la normativa convencional aplicable pot suposar una alteració substancial de les condicions individuals de treball, es reconeix als treballadors el dret a rescindir el seu contracte sempre que se'ls causi un perjudici substancial, amb dret a la percepció d'una indemnització d'una quantia equivalent a la prevista per a l'extinció del contracte per modificació substancial de les condicions de treball.

V

Les previsions de dret transitori prenen una especial rellevància en aquest Reial decret llei, atès que constitueixen la pedra angular per al desenvolupament d'un trànsit ordenat al nou marc regulador, que es projecta per a un sector estratègic per a l'economia nacional i el comerç exterior i que ocupa milers de treballadors, els interessos dels quals han de ser valorats degudament.

La disposició transitòria primera defineix la durada del període transitori, que es prolonga tres anys a comptar de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, durant el qual es poden mantenir les SAGEP actualment existents, i els treballadors que hi tinguin un contracte de treball vigent conserven el seu règim jurídic. En el termini màxim dels primers sis mesos del període esmentat els accionistes de les SAGEP han de decidir individualment si volen continuar-hi o separar-se'n, cas en què les seves accions han de ser adquirides pels accionistes que hi romanguin o, si no n'hi ha, han de ser amortitzades amb la consegüent reducció de capital.

Si cap accionista vol romandre a la SAGEP, aquesta s'ha de dissoldre d'acord amb les regles generals que estableix la Llei de societats de capital.

L'Administració portuària ha d'assumir obligatòriament els passius laborals generats amb anterioritat a l'11 de desembre de 2014, data de la Sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea, tenint en compte que la seva generació deriva d'un sistema legal obligatori, i amb el propòsit d'igualar la situació competitiva dels operadors privats ja establerts amb els que s'incorporin *ex novo* a la prestació d'aquest servei. A aquest efecte, l'extinció en qualsevol moment posterior a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei dels contractes laborals de treballadors portuaris –excepte els que arribin a l'edat de jubilació durant els tres anys subsegüents a l'extinció– vigents en aquella data amb les SAGEP, o dels subscrits en règim laboral comú per les empreses titulars de llicències de prestació del servei portuari de manipulació de mercaderies amb treballadors procedents de les SAGEP per imperatiu legal amb anterioritat a la data esmentada, per qualsevol de les causes que preveuen els articles 51 i 52 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2015, de 23 d'octubre, dóna dret a una indemnització d'una quantia equivalent a la prevista per a l'extinció del contracte per causes objectives, que ha d'assumir com a obligació *ex lege* l'autoritat portuària competent en l'àmbit geogràfic de la SAGEP de què es tracti.

La disposició transitòria segona atén l'evidència que les SAGEP que subsisteixin han de mantenir un cert grau d'activitat per finançar-se durant el període transitori. A aquest efecte, les empreses titulars de llicències de prestació del servei portuari de manipulació de mercaderies, excepte les que gaudeixin del règim d'autoprestació, han de cobrir una part de la seva activitat durant el període transitori amb treballadors portuaris procedents de la SAGEP, si bé aquests percentatges es poden cobrir bé sol·licitant directament treballadors a la SAGEP, bé demanant la posada a disposició per centres portuaris d'ocupació o altres empreses de treball temporal de les quals no formin part treballadors provinents de la SAGEP, bé incorporant-los a les seves pròpies plantilles o a centres portuaris d'ocupació o a altres empreses de treball temporal de les quals formin part. Els percentatges d'activitat a cobrir són del 75 per cent el primer any, del 50 per cent el segon i del 25 per cent el tercer.

La disposició transitòria tercera preveu la peculiar situació de la Societat Estatal d'Estiba i Desestiba del Port de Cartagena.

VI

La disposició derogatòria ofereix una importància singular a aquest Reial decret llei, i posa fi expressament a la vigència dels nombrosos articles del text refós de la Llei de ports de l'Estat i de la marina mercant que es consideren contradictoris amb les declaracions que conté la Sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea d'11 de desembre de 2014, que imposa l'aplicació del principi de llibertat d'establiment consagrat per l'article 49 del Tractat de funcionament de la Unió Europea pel que fa al servei portuari de manipulació

de mercaderies. I també de l'article 2.1, h) de l'Estatut dels treballadors, que declara relació laboral especial la que mantenen els estibadors portuaris amb les SAGEP, previsió que perd el seu sentit amb la modificació del marc legal.

Finalment, la disposició final primera modifica alguns preceptes del text refós de la Llei de ports de l'Estat i de la marina mercant, amb l'únic abast de cohonestar les seves previsions, d'abast més petit, amb el nou marc legal; les següents expliciten el fonament constitucional de la competència estatal exclusiva per dictar aquest Reial decret llei, que és de plena aplicació a tot el territori nacional, atribueixen al Consell de Ministres i als ministres de Foment i Ocupació la competència per al desplegament reglamentari en els seus àmbits respectius, expliciten el desplegament reglamentari posterior, consagren la incorporació del dret comunitari al dret nacional i disposen la seva entrada en vigor l'endemà de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

VII

El temps transcorregut des de la data en què es va dictar la Sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea i la interposició per part de la Comissió Europea d'una demanda contra el Regne d'Espanya per la falta d'adopció de les mesures necessàries per donar-hi compliment, justifica l'adopció de les mesures que incorpora aquest Reial decret llei, de manera que concorre la circumstància de necessitat extraordinària i urgent que exigeix l'article 86 de la Constitució espanyola per a la utilització de la figura normativa esmentada.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució espanyola, a proposta del ministre de Foment i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres a la reunió del dia 12 de maig de 2017,

DISPOSO:

Article 1. *Objecte.*

L'objecte d'aquest Reial decret llei és establir el règim dels treballadors per a la prestació del servei portuari de manipulació de mercaderies, que doni compliment al que disposa la Sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea d'11 de desembre de 2014, recaiguda en l'assumpte C-576/13.

Article 2. *Llibertat de contractació de treballadors portuaris per a la prestació del servei portuari de manipulació de mercaderies.*

1. La contractació de treballadors per a la prestació del servei portuari de manipulació de mercaderies és lliure, amb el compliment previ dels requisits establerts que garanteixen la professionalitat dels treballadors portuaris.

2. Per a la prestació del servei portuari de manipulació de mercaderies no és necessari que els titulars de la llicència corresponent participin en cap empresa l'objecte social de la qual sigui la posada a disposició de treballadors portuaris.

Article 3. *Requisits de capacitació dels treballadors per a la prestació del servei portuari de manipulació de mercaderies.*

1. Les activitats incloses en el servei de manipulació de mercaderies les han de dur a terme treballadors que hagin obtingut el certificat de professionalitat que estableix l'Annex VIII (Operacions portuàries de càrrega, estiba, descàrrega, desestiba i transbord) del Reial decret 988/2013, de 13 de desembre, pel qual s'estableixen nou certificats de professionalitat de la família professional maritimopesquera.

El certificat esmentat anteriorment requereix en tot cas la realització d'unes pràctiques professionals no laborals en instal·lacions portuàries en els termes que es determinin reglamentàriament.

2. No són exigibles els requisits del certificat de professionalitat als quals es refereix l'apartat anterior als treballadors que estiguin en els supòsits següents a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei:

a) Els que acreditin haver fet amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei més de 100 jornades de treball en el servei portuari de manipulació de mercaderies en qualsevol Estat membre de la Unió Europea, així com en tasques de càrrega, estiba, desestiba, descàrrega i transbord de mercaderies que hagin estat excloses del servei a l'empara de l'article 2.g) del Reial decret llei 2/1986, de 23 de maig. L'acreditació esmentada ha de ser homologada per Ports de l'Estat.

b) El personal del vaixell que efectuï a bord les activitats esmentades en les situacions i condicions permeses en el text refós de la Llei de ports de l'Estat i de la marina mercant.

Article 4. *Centres portuaris d'ocupació.*

1. Amb l'objectiu de permetre una adaptació ràpida al caràcter irregular de la prestació dels treballs portuaris, i sense perjudici de les empreses de treball temporal o altres que estiguin constituïdes o es puguin constituir a aquests efectes d'acord amb la legislació vigent, es poden crear centres portuaris d'ocupació per persones naturals o jurídiques o unions i entitats sense personalitat jurídica l'objecte de les quals sigui l'ocupació dels treballadors portuaris en el servei portuari de manipulació de mercaderies, així com la seva cessió temporal a empreses titulars de llicència de prestació del servei portuari de manipulació de mercaderies o d'autorització de serveis comercials portuaris. El seu àmbit geogràfic d'actuació es pot estendre a tot el territori nacional, i hi pot haver més d'un centre portuari per port.

2. La creació de centres portuaris d'ocupació requereix l'obtenció de l'autorització exigida a l'article 2 de la Llei 14/1994, d'1 de juny, que regula les empreses de treball temporal, que els és de plena aplicació, així com la resta de la normativa aplicable a aquesta classe d'empreses.

Disposició addicional primera. *Normativa convencional.*

1. En el termini màxim d'un any des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei les normes convencionals vigents s'han d'adaptar al que disposen aquesta norma i l'article 49 del Tractat de funcionament de la Unió Europea.

Transcorregut aquest termini, les disposicions dels convenis col·lectius que incompleixin el que preveu el paràgraf precedent, restringeixin la llibertat de contractació en l'àmbit del servei portuari de manipulació de mercaderies o dels serveis comercials, o limitin la competència, seran nul·les de ple dret.

2. En el termini de tres mesos a comptar de l'entrada en vigor de les normes convencionals d'adaptació a aquest Reial decret llei, i sempre que es produeixi en el termini assenyalat a l'apartat precedent, els treballadors tenen dret a rescindir el seu contracte de treball, quan la modificació del conveni col·lectiu els causi un perjudici substancial, amb una indemnització en la quantia que preveu l'article 41 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2015, de 23 d'octubre, amb aplicació del règim de pagaments que preveu l'apartat 4 de la disposició transitòria primera d'aquest Reial decret llei.

Disposició addicional segona. *Conveni col·lectiu per a empreses vinculades per raó de la seva adscripció a un port.*

Els convenis col·lectius que es negociïn de conformitat amb el que disposa l'article 87.1 de l'Estatut dels treballadors per una pluralitat d'empreses que estiguin vinculades per raó de la seva adscripció a un mateix port i nominativament identificades tenen la mateixa prioritat aplicable que els convenis a què es refereix l'article 84.2 de l'Estatut dels treballadors.

La legitimació per negociar en representació dels treballadors és la que estableix l'article 87.2 de l'Estatut dels treballadors. La legitimació per negociar en representació de les empreses vinculades per raó de la seva adscripció a un port correspon a aquestes i a les associacions empresarials que les representin.

Disposició transitòria primera. *Societats anònimes de gestió d'estibadors portuaris.*

1. S'estableix un període transitori d'adaptació de tres anys a comptar de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, durant el qual les SAGEP actuals subsistiran, llevat que s'extingeixin amb anterioritat, i han de mantenir el seu objecte social de posada a disposició de treballadors portuaris als titulars de llicències del servei portuari de manipulació de mercaderies o d'autoritacions per a la prestació de serveis comercials, independentment que siguin accionistes de la societat o no.

Fins a la seva finalització, es regulen pel que preveu aquest Reial decret llei i supletòriament pel text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol.

Expirat el període transitori, les SAGEP que quedin es poden extingir o poden continuar la seva activitat, amb l'obtenció de l'autorització exigida a l'article 2 de la Llei 14/1994, d'1 de juny, que regula les empreses de treball temporal, que els és de plena aplicació, així com la resta de la normativa d'aquesta classe d'empreses.

Fins a la seva regulació com a empreses de treball temporal o fins a la seva extinció, els accionistes de la SAGEP han de respondre de la totalitat dels passius i les obligacions de la societat, personalment i mancomunadament entre si, en proporció a la seva participació en el capital social.

Les SAGEP que subsisteixin després del període transitori ho han de fer en règim de lliure concurrència, si s'escau, amb els centres portuaris d'ocupació i les altres empreses de treball temporal.

2. Els treballadors que tinguin un contracte vigent amb les SAGEP a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, en cas que el seu contracte s'extingeixi per qualsevol causa durant el període transitori, no poden tornar a ser contractats per les SAGEP fins a la seva regulació com a empreses de treball temporal.

3. En el termini màxim dels primers sis mesos del període transitori, els accionistes de la SAGEP han de decidir, de manera individual, si volen continuar a la SAGEP o separar-se'n. Els accionistes que se'n vulguin separar ho poden fer abans de la finalització del període esmentat, i han de vendre les seves accions als qui vulguin continuar, a prorrata de la participació de cadascun; i els accionistes que decideixin continuar les han d'adquirir pel seu valor net comptable. Si la venda no es pot dur a terme en tot o en part en el termini màxim de sis mesos des de la comunicació de separació, les accions corresponents han de ser amortitzades amb càrrec a la SAGEP, amb la consegüent reducció del capital.

Una cop finalitzat aquest procés, els accionistes que romanguin a la SAGEP poden acordar una nova distribució del capital social i admetre nous accionistes que voluntàriament decideixin adherir-s'hi amb la participació lliurement acordada.

Si no hi ha cap accionista que vulgui continuar amb la SAGEP, aquesta s'ha de dissoldre d'acord amb les regles generals que estableix la Llei de societats de capital.

4. Amb l'objecte d'igualar la posició competitiva entre els actuals titulars de llicències de prestació del servei portuari de manipulació de mercaderies amb els nous que accedeixin a la prestació, en cas que en qualsevol moment posterior a l'entrada en vigor del present Reial decret llei es produeixi l'extinció de contractes laborals dels treballadors de les SAGEP vigents abans de l'11 de desembre de 2014, o dels subscriptes en règim laboral comú per les empreses titulars de llicència de prestació del servei portuari de manipulació de mercaderies amb treballadors procedents de les SAGEP per imperatiu legal amb anterioritat a la data esmentada, per qualsevol de les causes que preveuen els articles 51 i 52 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, en els termes que aquests preveuen, l'autoritat portuària corresponent a l'àmbit geogràfic de la SAGEP on els treballadors esmentats van estar contractats ha d'assumir obligatòriament el 100 per cent

de les indemnitzacions procedents per aquesta causa en la quantia prevista a l'article 53 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, generades des de la subscripció dels contractes fins a la seva extinció o fins a la finalització del període transitori si és anterior.

Aquesta mesura no és aplicable si el treballador no ha mantingut sense solució de continuïtat el seu treball com a estibador portuari, ni per als treballadors que arribin a l'edat de jubilació, d'acord amb el règim especial dels treballadors del mar, durant els tres anys següents a l'extinció contractual.

Els imports esmentats han de ser necessàriament satisfets per l'autoritat portuària corresponent amb sol·licitud prèvia, que ha d'estar acompanyada de la documentació justificativa i acreditativa. Els ha de desemborsar l'autoritat portuària per a cadascun dels treballadors esmentats a l'ocupador d'aquests en el moment de l'extinció contractual, distribuïts en un període de tres anys a partir de la sol·licitud un cop examinada la documentació presentada i determinada la seva adequació al que preveu aquest Reial decret llei. En el cas d'ocupadors que siguin subjectes passius de les taxes portuàries, l'autoritat portuària ha d'acordar que les indemnitzacions que assumeix minorin els imports de les quotes dels tributs esmentats.

El cost assumit no té efectes per al càlcul de rendibilitats per a l'establiment dels coeficients correctors de les taxes portuàries, segons el que disposa l'article 166 del text refós de la Llei de ports de l'Estat i de la marina mercant.

Disposició transitòria segona. *Utilització del personal de la SAGEP durant el període transitori d'adaptació.*

1. Durant el període transitori d'adaptació previst a la disposició transitòria primera, totes les empreses titulars de llicències del servei portuari de manipulació de mercaderies, excepte aquelles a les quals s'hagi autoritzat el règim d'autoprestació, han de cobrir en còmput interanual amb treballadors de la SAGEP del port corresponent existents a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, durant el primer any, com a mínim el 75 per cent de les activitats de l'empresa integrades en el servei portuari de manipulació de mercaderies i les activitats comercials que no tinguin la consideració de servei portuari de manipulació de mercaderies, d'acord amb el que preveu l'incís final de l'article 130.3.c) del text refós de la Llei de ports de l'Estat i de la marina mercant, en aquest últim cas sempre que la seva oferta sigui igual o més avantatjosa en termes de qualitat i cost en el sector de l'estiba.

Aquest percentatge ha de ser del 50 per cent durant el segon any del període transitori esmentat i del 25 per cent durant el tercer any. L'assignació de treballadors i el seu cost s'ha de fer en igualtat de condicions per a totes les empreses, siguin accionistes de la SAGEP o no.

2. Aquests percentatges es poden assolir per qualsevol de les modalitats següents o la suma de totes dues:

a) Mitjançant la utilització del personal esmentat posat a disposició per la SAGEP, o provinent de la SAGEP, per un centre portuari d'ocupació o empresa de treball temporal dels quals no sigui partícip l'empresa obligada.

b) Mitjançant la contractació de treballadors provinents de les SAGEP.

En aquest últim cas, s'han de computar els contractes de treball subscrits amb treballadors de les SAGEP, efectuats per les empreses titulars de llicències de prestació del servei portuari de manipulació de mercaderies, o per centres portuaris d'ocupació o empreses de treball temporal dels quals formin part, en aquests dos últims casos en proporció a la seva participació.

Als efectes de la lletra b), es computen com a vàlides les ofertes nominatives o innominades efectuades que, tot i ser adequades, hagin estat rebutjades pels treballadors que es mantinguin a la SAGEP i, als efectes de la lletra a), les que no s'hagin cobert per insuficiència d'aquests treballadors posats a disposició per la SAGEP.

3. Durant el període transitori d'adaptació es considera infracció greu, als efectes sancionadors del text refós de la Llei de ports de l'Estat i de la marina mercant, l'incompliment del que preveu aquesta disposició transitòria.

Disposició transitòria tercera. *Societat Estatal d'Estiba i Desestiba del Port de Cartagena.*

En el termini màxim de sis mesos des de la finalització del període transitori la Societat Estatal d'Estiba i Desestiba del Port de Cartagena es pot extingir o pot continuar la seva activitat, cas en què ha d'obtenir l'autorització que exigeix l'article 2 de la Llei 14/1994, d'1 de juny, que regula les empreses de treball temporal, que li és de plena aplicació, així com la resta de la normativa aplicable a aquesta classe d'empreses.

El que disposen la disposició transitòria primera respecte de les SAGEP i la disposició transitòria segona a propòsit del manteniment durant el període transitori de l'obligació de seguir contractant treballadors procedents de les SAGEP és així mateix aplicable a la Societat Estatal d'Estiba i Desestiba del Port de Cartagena, a excepció del que disposa el paràgraf següent.

L'autoritat portuària ha de deixar de formar part del capital de la societat en el termini màxim de sis mesos a comptar de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, mitjançant l'alienació de les seves accions o, si no, per reducció del capital social, i té dret al reemborsament del seu valor net comptable.

Disposició derogatòria única. *Abast de la derogació normativa.*

Queden derogades expressament les disposicions següents:

a) Els articles 82.2.d), 98.1.l), 117.1.n), 130.3.c), incís final, 130.5, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 245.6, disposició addicional vuitena, disposició addicional novena, disposició addicional dinovena, disposició addicional trenta-unena, l'apartat 2.b) de la disposició transitòria segona i disposició transitòria cinquena del text refós de la Llei de ports de l'Estat i de la marina mercant, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2011, de 5 de setembre.

b) L'article 2.1.h) del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2015, de 23 d'octubre.

c) Així mateix, queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que estableix aquest Reial decret llei.

Disposició final primera. *Modificació del text refós de la Llei de ports de l'Estat i de la marina mercant, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2011, de 5 de setembre.*

U. Es modifica el paràgraf n) de l'apartat 4 de l'article 113, amb la redacció següent:

«Causes d'extinció de la llicència, entre les quals han de figurar, a més de les que preveu l'article 119 d'aquesta Llei, les relatives a l'incompliment de les obligacions de servei públic, dels requeriments de seguretat per a la prestació del servei i de les obligacions de protecció del medi ambient que s'escaiguin.»

Dos. El paràgraf i) de l'apartat 3 de l'article 130 queda de la manera següent:

«Les operacions que es duuguin a terme en instal·lacions portuàries en règim de concessió o autorització, quan les instal·lacions esmentades estiguin directament relacionades amb plantes de transformació, instal·lacions de processament industrial o envasament de mercaderies pròpies que es moguin per les terminals marítimes esmentades d'acord amb el seu objecte concessional, llevat que les efectui una empresa titular de llicència de prestació del servei portuari de manipulació de mercaderies.

Les activitats incloses en el servei de manipulació de mercaderies que es duuguin a terme en les instal·lacions atorgades en concessió o autorització esmentades al

paràgraf anterior s'han d'efectuar amb treballadors que compleixin les condicions que estableix l'article 3 del Reial decret llei 8/2017, de 12 de maig, pel qual es modifica el règim dels treballadors per a la prestació del servei portuari de manipulació de mercaderies, i que dona compliment a la Sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea d'11 de desembre de 2014, recaiguda en l'assumpte C-576/13 (procediment d'infracció 2009/4052).»

Tres. L'apartat 1 de l'article 133 ha de tenir la redacció següent:

«Als efectes d'aquesta Llei es considera autoprestació quan el concessionari o el titular d'una terminal de passatgers o de mercaderies dedicada a ús particular es presta a si mateix els serveis al passatge o de manipulació de mercaderies, respectivament.

També es considera autoprestació quan una companyia naviliera es presta a si mateixa un o diversos serveis portuaris amb personal propi embarcat per als serveis a bord i material propi, sense que se subscrigui cap tipus de contracte amb tercers als efectes d'aquesta prestació. En el cas de serveis de transport marítim de curta distància regulars i de les autopistes del mar efectuats amb vaixells ro-ro purs, ro-pax, con-ro i ferris es poden prestar a si mateixos els serveis al passatge i de manipulació de mercaderies utilitzant també personal propi en terra. En cap cas es pot autoritzar per als vaixells que enarborin el pavelló d'un Estat inclòs a la llista negra que es publica a l'informe anual del Memoràndum de París o, independentment del seu pavelló, que estiguin considerats d'alt o molt alt risc pel nou règim d'inspecció.»

Quatre. El paràgraf c) de l'apartat 1 de l'article 307 queda de la manera següent:

«L'incompliment de la normativa establerta per a les operacions d'estiba o desestiba.»

Disposició final segona. *Fonament constitucional.*

Aquest Reial decret llei es dicta a l'empara de les competències exclusives que corresponen a l'Estat en matèria de legislació laboral, hisenda de l'Estat, ports d'interès general i marina mercant, de conformitat amb el que disposen els articles 149.1.7a, 149.1.14a i 149.1.20a de la Constitució.

Disposició final tercera. *Desplegament reglamentari.*

1. El Govern pot dictar les normes reglamentàries que requereixi el desplegament i l'aplicació d'aquest Reial decret llei, sense perjudici de l'exercici pel ministre de Foment i per la ministra d'Ocupació i Seguretat Social de les seves potestats reglamentàries respectives, en els termes legalment establerts.

2. El Govern ha d'aprovar un reial decret que reculli la proposta de mediació de data 30 de març de 2017, per la qual es posa fi a la mediació tripartida entre les organitzacions sindicals, l'associació empresarial i el Govern.

Aquesta proposta, que té per objecte el manteniment de l'ocupació dels treballadors actuals de les SAGEP i la millora de l'organització i la productivitat en el sector de l'estiba, mitjançant un acord de les organitzacions sindicals i associacions empresarials, i l'establiment d'un sistema d'ajudes per als treballadors de més edat, que s'ha de desplegar reglamentàriament, s'adjunta com a Annex I.

Disposició final quarta. *Incorporació del dret europeu.*

El Reial decret llei dona compliment a la Sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea d'11 de desembre de 2014, recaiguda en l'assumpte C-576/13.

Disposició final cinquena. *Entrada en vigor.*

1. Aquest Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat».
2. No obstant això, l'apartat 4 de la disposició transitòria primera no entra en vigor fins a la declaració expressa per la Comissió Europea de la seva compatibilitat amb el règim d'ajudes d'Estat.

Madrid, 12 de maig de 2017.

FELIPE R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY

ANNEX I

Proposta de mediació sobre els efectes laborals de la nova ordenació laboral del servei portuari de manipulació de mercaderies

El Sr. Marcos Peña, en la seva condició de mediador

MANIFESTA

– Des que va ser proposat com a tal, el 21 de febrer de 2017, s'han produït les reunions formals següents:

1. 21 de febrer de 2017: inici de la mediació.
2. 22 de febrer de 2017: tres reunions: amb la representació dels treballadors, amb la representació de les empreses i conjunta. Delimitació de temes.
3. 28 de febrer de 2017: s'orienta la negociació per aconseguir:
 - a) la continuïtat en l'ocupació.
 - b) la competitivitat de les empreses.
4. 8 de març de 2017: s'avancen les propostes d'ANESCO i la representació sindical.
5. 15 de març de 2017: s'incorpora el Govern a la Mesa, i el ministre de Foment presenta el document «Acord tripartit per al manteniment de l'ocupació i la millora de la productivitat en el sector de l'estiba».
6. 21 de març de 2017: es concreten les propostes de la representació sindical.
7. 23 de març de 2017: es concreten les propostes d'ANESCO.
8. 29 de març de 2017: els integrants de la CN ANESCO i coordinadora UGT i CCOO presenten un «Principi d'acord en el sector de l'estiba». La representació del Govern rebutja la modificació a l'alça de «la concessió d'ajudes al sector» i la subrogació.

El mediador anuncia que està en condicions d'oferir a les parts la seva proposta de mediació.

– Després de 40 dies de negociació, malgrat que es constata la bona disposició de les parts a l'entesa i l'esforç efectuat per tots per arribar a un acord, considero, com a mediador, que «globalment» aquest no és possible. Considero, per tant, que he de concloure la meua funció com a tal, oferint a les diferents parts una proposta formal de mediació, l'acceptació de la qual, com és natural, depèn únicament i exclusivament de la seva voluntat.

– És convenient destacar que «mediació» i «negociació» són coses diferents. Aquí estem parlant d'una «mediació» que obri una «negociació» que permeti adaptar un sector a una nova situació jurídica.

Una concreció jurídica que entenem que quan es produeixi ha de facilitar l'entesa. Sens dubte que s'han produït avenços. Sempre significatius, tant per part del Govern com de les representacions dels treballadors i de les empreses, però ha arribat el moment de donar forma a uns acords mínims i indispensables que permetin afermar la resta de la negociació, que, en cas contrari, corre risc d'embús innecessari.

Per això aquesta proposta ha d'incloure obligatòriament els assumptes que han estat essencials durant tot el procés i donar-hi resposta: manteniment de l'ocupació, millora de la productivitat i ajudes per als possibles ajustos. Compromisos aquests, en veritat, repetidament acceptats per tots i que, al seu voltant, permeten construir un mínim comú denominador.

– Abans de concretar les mesures proposades, és imprescindible exposar algunes consideracions essencials per comprendre-les i que, en la mesura que es pugui, contribueixin a clarificar les dificultats dels temes objecte de debat. Aquesta pretensió hauria estat inabastable si no s'hagués comptat amb el suport dels col·laboradors de la mediació: Nuria García Piñeiro, Javier Gómez Hortigüela i Francisco González de Lena.

CONSIDERACIONS PRÈVIES

– La mediació es produeix en l'àmbit d'unes negociacions derivades de l'elaboració d'una nova regulació del règim laboral de la prestació del servei portuari de manipulació de mercaderies, i que dona compliment a la STJUE d'11 de desembre de 2014. Aquesta descripció posa en relleu les peculiaritats d'un procés de negociació en què als representants sindicals i empresarials, habituals protagonistes de les relacions laborals i la negociació col·lectiva, s'uneix el Govern, a qui correspon l'ordenació normativa d'una activitat empresarial i també la regulació del sistema de relacions laborals, i al seu torn el Govern ha d'actuar com a agent de la posada en pràctica de criteris definits de manera vinculant en l'àmbit europeu. Aquesta és una orientació que s'ha de veure reflectida més endavant, quan es parli de l'articulació entre normes estatals i normes convencionals.

– Atès que aquesta activitat medidora està centrada en els efectes laborals d'un nou règim d'ordenació de l'activitat empresarial, la mediació pren, com a referència del marc regulador general, criteris i fórmules com les que conté el Reial decret llei 4/2017, particularment les referides a les actuals SAGEP i els futurs CPE, atès que la mateixa Sentència obre la possibilitat de fórmules d'agrupació empresarial com aquestes.

– El mediador considera que la regulació d'aquests efectes laborals d'una nova ordenació de l'activitat empresarial constituiria una regulació típica de dret transitori en la mesura en què en el moment d'entrada en vigor de la nova normativa hi haurà situacions jurídiques creades a l'empària de la normativa anterior, per a les quals, en nom de la seguretat jurídica, convé dotar d'una regulació específica de caràcter transitori. En aquest sentit, es pren en especial consideració la circumstància de l'existència de relacions laborals, individuals i col·lectives, creades i desenvolupades a l'empària de la normativa anterior, respecte a les quals la incidència de la nova regulació s'hauria de produir de manera compatible amb principis com la tutela de l'ocupació o el desenvolupament de l'autonomia col·lectiva, que també formen part del cabal comunitari.

Com a tal regulació transitòria, aquesta pot tenir elements d'especialitat pel que fa al règim jurídic comú aplicable a partir de la nova normativa, que han de ser proporcionats quant a la seva especificitat pel que fa a la regulació general, respecte als objectius propis d'aquesta regulació.

– El nou marc regulador, derivat de la Sentència, respon a criteris d'ordenació de l'activitat empresarial continguts a l'ordenament de la UE, un ordenament que també conté regulacions de qüestions laborals com les relatives al manteniment dels drets dels treballadors en cas de traspàs d'empreses o acomiadaments col·lectius, o altres qüestions, com els contractes públics, que també contenen previsions en matèria social.

No és feina del mediador la interpretació d'aquest cabal comunitari, ni de les seves normes de transposició nacionals, però sens dubte aquest entorn regulador europeu en matèria social ha d'influir en la regulació dels efectes laborals d'una nova ordenació de l'activitat empresarial derivada de normes de la UE.

En aquest sentit, la mediació pren en especial consideració nocions de la normativa UE com ara: entitat econòmica considerada com a conjunt de mitjans organitzats, a fi de portar a terme una activitat econòmica; compatibilitat del manteniment dels drets dels treballadors en casos de traspassos d'empreses amb canvis en l'ocupació o modificacions de les condicions de treball, per raons econòmiques, tècniques o d'organització; objecte de les consultes en acomiadaments col·lectius de tractar les possibilitats d'evitar-los o reduir-los o atenuar-ne les conseqüències, mitjançant el recurs a mesures socials d'acompanyament destinades, en especial, a l'ajuda per a la readaptació o la reconversió dels treballadors acomiadats. I, més en general, es prenen en consideració criteris europeus, normatius i jurisprudencials, relatius a l'equilibri entre, d'una banda, la llibertat d'empresa i, de l'altra, els drets socials i els objectius d'ocupació. Aquests criteris han tingut un reflex específic en matèria de contractació pública en els casos de successió d'empreses, i admeten un tractament convencional d'aquestes i la inclusió de clàusules legals de protecció de l'ocupació en aquesta contractació.

– Els criteris anteriors s'han d'aplicar a una situació que uneix l'especialitat de les etapes de trànsit des d'una regulació jurídica a una altra de nova, la de la mateixa especialitat de l'activitat del treball en els ports, significadament, la discontinuïtat d'aquesta activitat i els seus efectes quant a necessitats de prestació de treball. El mediador considera que es pot partir del fet que en un marc empresarial com el que dissenya el RDL derogat s'ha de produir una activitat de cessió de treballadors que constitueix un conjunt de mitjans organitzats per portar a terme una activitat econòmica, en termes similars en què aquesta activitat es duia a terme de conformitat amb la normativa anterior. No obstant això, la pluralitat d'empreses que participarien de manera indiferenciada en aquesta activitat de cessió no permet establir normativament una fórmula de continuïtat en l'ocupació que suposi una subrogació directa respecte a cada empresa. I, en tot cas, el canvi en el marc regulador suposa un canvi organitzatiu de relleu suficient per justificar l'adopció de mesures laborals.

Aquesta complexitat fa aconsellable una tècnica de regulació que combini la normativa estatal amb la normativa convencional, en la seva manifestació laboral més específica de la negociació col·lectiva, als efectes que mitjançant totes aquestes es faciliti la continuïtat en l'ocupació dels estibadors actuals. Al seu torn, la normativa estatal pot tenir una dimensió d'adaptació de la regulació laboral comuna a aquestes circumstàncies transitòries, i una altra dimensió de disseny de mesures de suport públic que facilitin la transició en les situacions laborals i donin suport a la negociació col·lectiva, la qual, al seu torn, donarien suport a l'aplicació de les mesures.

– En el curs de les negociacions, el Govern ha presentat una fórmula àmplia de concessió d'ajudes als treballadors portuaris per als supòsits de rescissió contractual. El Govern també va plantejar fórmules de continuïtat en l'ocupació dels treballadors portuaris, una qüestió que també apareix a les propostes formulades per les representacions sindicals i empresarials. Al seu torn, amb unes o altres formulacions, Govern, sindicats i associacions empresarials plantegen fórmules de millora de la productivitat dels ports. En plantegen i n'han de seguir plantejant.

En el conjunt d'aquests temes apareixen una sèrie de qüestions: juricolaborals, com la de la subrogació i les seves fórmules de garantia, legal o convencional; de l'àmbit de les relacions laborals, com les referides a l'organització del treball; o els ajustos en l'ocupació i les condicions de treball, i de l'àmbit de l'acció administrativa, com les relatives a les ajudes públiques en la reestructuració del sector portuari.

Doncs bé, una fórmula per poder portar a un terreny comú les diferents posicions sobre aquests assumptes consistiria a coordinar i articular les accions en aquests tres àmbits. Aquesta seria la idea principal que orienta aquesta oferta de mediació, i que parteix de l'examen de les diferents posicions expressades en la negociació i intenta agafar el nombre més gran d'elements compatibles entre aquestes.

En aquesta línia, les ajudes als treballadors portuaris servien per reduir l'impacte social de les mesures orientades a la millora de la productivitat en els ports, i amb això es

facilitaria una negociació col·lectiva que ordeni aquest tipus de mesures laborals, i en què les garanties de continuïtat en l'ocupació tindrien un paper central.

– Per ser coherent amb un marc de regulació de l'activitat empresarial compatible amb les llibertats econòmiques europees, l'aplicació d'aquesta regulació laboral amb elements d'especialitat s'ha de produir de manera que les empreses que optin per dur a terme la seva activitat laboral de conformitat amb el règim jurídic comú, al marge del sistema d'ajudes, ho puguin fer sotmetent-se exclusivament a la normativa laboral comuna i a la negociació col·lectiva. D'aquesta manera, i per fer referència a un dels temes centrals de la negociació, s'obriria un escenari alternatiu de subrogació convencional, amb el règim jurídic específic resultat de la negociació col·lectiva sectorial, coextensa a l'àmbit de les ajudes.

Atenent tot això es proposa a les parts la Proposta de mediació següent.

MEDIACIÓ

A) Continuïtat en l'ocupació.

S'articula al voltant de tres consideracions bàsiques:

- a) L'aplicació de la STJUE exigeix una normativa transitòria.
- b) En la normativa esmentada, conscients que es manté la continuïtat de l'activitat, s'ha de garantir la continuïtat en l'ocupació.
- c) La seva naturalesa –constancial en la mateixa mediació– gaudeix d'una doble condició: convencional i legal.

1. La regulació corresponent a l'aplicació de la STJUE ha d'incloure una normativa transitòria per a l'aplicació dels efectes laborals de la nova ordenació de l'activitat empresarial derivada de la STJUE.

Aquesta normativa transitòria té com a punt de partida que l'activitat empresarial de posada a disposició de treballadors portuaris per atendre necessitats temporals de les empreses portuàries és la pròpia d'un sector on l'activitat descansa fonamentalment en la mà d'obra, i constitueix així un conjunt de mitjans organitzats per dur a terme una activitat econòmica.

2. Tenint en compte tant l'abast jurídic de la STJUE, limitat a la no-obligació d'inscripció de les empreses a la SAGEP i a la no-obligació de contractació prioritària de treballadors posats a disposició per aquestes, com l'esquema d'organització de l'activitat empresarial que conté el RDL derogat, la nova normativa –en la forma jurídica que el Govern consideri suficient– ha de configurar una situació de continuïtat en l'activitat empresarial de posada a disposició dels treballadors portuaris. A aquesta situació li és aplicable la normativa sobre manteniment dels drets dels treballadors en cas de traspàs d'empreses, en els termes que es precisin a continuació.

3. La reordenació de l'activitat empresarial com a conseqüència de l'aplicació de la STJUE és d'una magnitud suficient per constituir causa organitzativa als diferents efectes que preveu l'Estatut dels treballadors. En conseqüència, l'aplicació de les regles de l'article 44 ET en matèria de transmissió d'empreses es pot adaptar en funció de la necessitat d'adoptar mesures laborals en relació amb els treballadors. L'ordenació d'aquestes mesures és pròpia de la negociació col·lectiva. D'aquesta manera, la formulació legal del principi de subrogació empresarial s'ha de complementar i articular amb fórmules de subrogació convencional.

B) Millores organitzatives i productives.

– A l'última reunió els representants de les empreses i dels treballadors van presentar un «principi d'acord» el primer apartat del qual es denominava «Millores organitzatives i productives en el sector». La mediació inclou en la seva integritat aquest preacord, i

s'entén que respon justament als fins que expressa l'apartat a) 3, i que no van suscitar, en cap cas, un debat significatiu durant la seva presentació.

– D'aquesta manera, el contingut d'aquest document passa a formar part de la Proposta de mediació, en els termes en què es transcriu a continuació:

«Millores organitzatives i productives en el sector.

- Que, en aplicació del que disposa l'article 20 de la Llei de l'Estatut dels treballadors, correspon a l'empresa titular de la llicència de servei portuari de manipulació de mercaderies, en la seva condició d'ocupadora, la direcció, l'organització i el control de l'activitat laboral dels treballadors portuaris. La mateixa facultat correspon a les empreses en els supòsits que l'activitat es dugui a terme per mitjà dels centres portuaris d'ocupació (també per les SAGEP transformades) o per empreses de treball temporal.

- El pacte de les mans i la destinació (vaixell) és una pràctica que s'ha consolidat durant decennis per la qual cosa la seva alteració, per aprofundir en les facultats de direcció i organització, suposa un canvi de cultura en les dues parts.

- En conseqüència, correspon a les empreses la designació del personal necessari per dur a terme cadascuna de les activitats portuàries. L'exercici de la facultat esmentada exigeix la negociació en cada port de les mesures de flexibilitat per millorar la productivitat, per a això, en el termini de quinze dies, els subjectes legitimats per a la negociació col·lectiva, en cada port, es comprometen a negociar i assolir els acords necessaris a fi de complir els objectius esmentats anteriorment.

- Les empreses han d'informar prèviament la comissió paritària sectorial del conveni col·lectiu local de cada port (part social) sobre les ordres o instruccions que alterin els nomenaments i les destinacions de conformitat amb l'ús i el costum local, i es comprometen a la revisió de les condicions de treball establertes amb l'adopció, si s'escau, dels acords necessaris. En el marc d'aquesta revisió i pel que fa a les facultats directives i organitzatives abans esmentades, els sindicats es comprometen, en cas de discrepància sobre les mesures adoptades per les empreses en cada port, a no adoptar cap mesura d'acció sindical fins que l'assumpte el resolgui la Comissió negociadora estatal.

- En el supòsit que en el termini indicat no s'hagi arribat a cap acord, s'han de remetre les discrepàncies a la Comissió negociadora de l'àmbit estatal, per tal de resoldre sobre aquestes. En cas de desacord s'ha de recórrer als procediments de resolució de conflictes que estableix el IV Acord marc (mediació i arbitratge). La resolució definitiva s'ha de produir, en tot cas, en el termini màxim de dos mesos des de la seva elevació a la Comissió negociadora estatal.

- Així mateix, s'han d'incorporar a l'acord sectorial estatal les mesures de flexibilitat que es pactin, i s'han de prendre com a referència les diferents propostes presentades per les dues parts durant el procés negociador.

- Com a instrument de millora de la competitivitat dels ports afectats pel conveni col·lectiu estatal d'àmbit sectorial, amb caràcter addicional a les mesures anteriors, s'acorda la reducció del 10% de les retribucions dels treballadors dels ports afectats pel conveni col·lectiu sectorial estatal. La reducció salarial s'ha d'aplicar, si s'escau, a tot el personal del servei de manipulació de mercaderies els ingressos mensuals bruts del qual (per dotze mensualitats) superin en un 5% l'import de multiplicar per tres el salari mínim interprofessional. Amb caràcter alternatiu i per acord de les parts legitimades en cada port, la reducció del 10% esmentat anteriorment es pot substituir, totalment o parcialment, per altres mesures de flexibilitat interna.

- Les parts acorden reservar, com a competències exclusives del marc sectorial estatal, les matèries compreses en els seus actuals capítols III (Modes d'adscripció a les tasques portuàries), IV (Condicions de treball. Crides; jornada; descansos; tipus de jornada; organització del treball; vacances anuals; estructura salarial i mobilitat funcional i polivalència) i V (Classificació professional, formació professional; prevenció de riscos laborals i promoció de la igualtat). Això, sense perjudici que en futurs processos de negociació i en virtut del principi de modernitat, les parts de manera autònoma puguin decidir reenviar o delegar-ne el desenvolupament als àmbits inferiors».

– Pel que fa a les referències en aquest document al marc de negociació col·lectiva estatal sectorial, el mediador, als efectes del respecte necessari al marc regulador de la negociació col·lectiva, vol cridar l'atenció sobre la figura de l'Acord sectorial per a l'aplicació del sistema d'ajudes, que apareix a l'apartat C (Ajudes als treballadors portuaris). Una part significativa de les mesures que figuren enumerades anteriorment han de constituir part de l'Acord esmentat, i amb això s'ha de contribuir a les finalitats de continuïtat de l'ocupació afavorida pel sistema d'ajudes, i també a la seva integració a la normativa transitòria a la qual s'ha fet referència en aquesta mediació.

C) Ajudes als treballadors portuaris.

– La disponibilitat del Govern per instrumentar un sistema d'ajudes als treballadors portuaris porta al fet que aquest sistema s'incorpori a la nova normativa, de manera que s'articuli amb les regulacions legals i convencionals referides a la transmissió d'empreses, per facilitar-ne l'adopció i proporcionar-los una cobertura jurídica adequada.

– D'aquesta manera, el contingut d'aquest document passa a formar part de la Proposta de mediació, en els termes en què es transcriu a continuació, i encoratja una aplicació tripartida posterior del seu contingut:

«La concessió d'ajudes als treballadors portuaris.

La supressió del règim anterior de gestió dels treballadors per a la prestació del servei portuari de manipulació de mercaderies ha de portar associada, per tal de facilitar un procés de trànsit ordenat, la concessió d'ajudes públiques als treballadors que voluntàriament rescindeixin el seu contracte, ja sigui per raó de la seva edat o dels perjudicis que derivin, si s'escau, de l'adaptació del dret intern a la resolució del Tribunal de Justícia de la Unió Europea. En concret:

a) S'hi poden acollir els estibadors portuaris a qui restin 60 mesos o menys per accedir a la jubilació ordinària a la data de convalidació del Reial decret llei 4/2017, de 24 de febrer, pel qual es modifica el règim dels treballadors per a la prestació del servei portuari de manipulació de mercaderies, i que dóna compliment a la Sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea d'11 de desembre de 2014, recaiguda en l'assumpte C-576/13 (procediment d'infracció 2009/4052).

b) Així mateix es garanteix als treballadors acollits a aquestes ajudes les cotitzacions necessàries a la Seguretat Social, que s'han de fer efectives mitjançant la signatura dels convenis especials corresponents fins a l'edat legal de la jubilació.

c) Els treballadors interessats a acollir-s'hi ho han de manifestar individualment.

d) Aquestes ajudes consisteixen en un subsidi equivalent al 70% de la mitjana de les percepcions salarials per tots els conceptes corresponents als sis mesos anteriors a la baixa».

– Per a l'aplicació del sistema d'ajudes, l'ordenació general de les mesures d'adaptabilitat ha de ser objecte de negociació col·lectiva sectorial, del mateix àmbit que el del sistema. La inclusió en l'àmbit de l'Acord sectorial per a l'aplicació del sistema d'ajudes és condició per a l'acolliment a aquest.

CONSIDERACIONS FINALS

– La vestidura jurídica que cobreix aquesta mediació serveix per construir els seus aspectes essencials, que consisteixen a: mantenir l'ocupació amb l'instrument legal que es consideri suficient, contribuir a la millora organitzativa del sector respectant la legalitat vigent i comprometre l'ajuda del Govern per minimitzar el dany.

– En el curs de les negociacions ha aparegut una diversitat de qüestions, de les quals el mediador ha pres, als efectes de la seva proposta, les que segons el seu parer són més rellevants. L'acord de les parts, de totes les parts, pel que fa la mediació suposa que aquestes assumeixin els compromisos corresponents d'execució de les accions que

estableix la proposta de mediació per a les quals també es preveuen procediments específics, com la regulació normativa i la negociació col·lectiva. Correspon als destinataris de la mediació decidir les fórmules per instrumentar els seus compromisos per a la posada en pràctica de la mediació, les tècniques de seguiment d'aquestes fórmules i els procediments de mediació i arbitratge per solucionar les discrepàncies que puguin sorgir en la seva aplicació.

– Abans del dimarts 4 d'abril, a les 13.00 hores, les parts han de comunicar la seva decisió al mediador, amb el benentès que la mediació és un tot i la seva acceptació o rebuig vincula la seva totalitat.

Madrid, 30 de març de 2017.–El president de la mediació, Marcos Peña.